

РЕШЕНИЕ

№ 2737

гр. София, 22.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 16.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10140** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/ вр. чл. 145 и сл. АПК. АССГ е сезиран с жалба на Столична община, БУЛСТАТ:, представлявана от В. Т. – кмет на СО, чрез адв. И. П. – Г., срещу Решение № РД-02-14-1739 от 19.09.2024 г., издадено от зам.-министъра на регионалното развитие и благоустройство и ръководител на УО на ОП "Региони в растеж "2014-2020г. в цялост.

В сезиращата съда жалба се сочи, че Решение№РД-02-14-1739/19.09.2024г. е издадено в противоречие с материалноправни разпоредби, при съществено нарушение на административно-производствени правила и неспазване на установената форма, (липса на мотиви), което води до неговата незаконосъобразност. Твърди се, че в оспорения акт липсват фактически и правни основания, което е съществено нарушение на изискването за форма и самостоятелно основание за отмяна на акта, както и достатъчно мотиви, в които да са преценени всички доказателства от значение за спора. Такива не са изложени и в отделен акт или документ. Излага конкретни съображения по отношение на т. 1 и т.5 от Решението, като изтъква, че липсата на „достатъчна увереност“ в органа не води до извод за недопустимост на разходите. Твърди, че органът е смесил анализите за недопустимост на разходи, като ги е подвел към несъответстваща правна норма, което води до нарушаване на правото на защита, поради неяснота на волята на органа.Сочи съдебна практика. По т. 2,т.3, т.4 от акта също изтъква противоречие в мотивите, тъй като не става ясно за каква част от разходите се приема, че не са реално за доставени продукти, услуги и СМР или дейностите не са извършени качествено и в срок, както и че изготвените протоколи за измерване са съставени много след действителното извършване на дейности в

съответните училища. Отделно от това посочената в акта разпоредба на чл.84 от Общите условия към договора за БФП е неотнормирана към основанието, въз основа на което процесният разход е приет за недопустим. По отношение на т. 6 от акта се твърди неправилно изчисляване на разходите за организация и управление на проекта. Изтъква се процесуално нарушение на административните правила, изразяващо се в непредоставяне на възможност на жалбоподателя да изложи своите възражения преди неблагоприятния за него акт да бъде издаден, както и липсата на доказателства за недопустимост на процесните разходи, в нарушение на принципите за обективност и служебно начало. Сочи практика на СЕС и ВАС.

Иска се процесното Решение да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител адв.Г. поддържа жалбата и моли оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски по списък.

Ответникът - Ръководителят на УО на ОПРР и зам. министър на регионалното развитие и благоустройството, чрез процесуален представител юр.к. И., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 360лв. и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че между Министерство на регионалното развитие и благоустройство, Управляващ орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г. (ОПРР), от една страна, и Столична община, от друга страна, е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДБФП) № от ИСУН BG16RFOP001-1.001-0007-C01, № РД-02-37-11/05.04.2021г. /л.98-128/, процедура на директно предоставяне „Изпълнение на интегрирани планове за градско възстановяване и развитие 2014-2020 С.“, част от процедура „Изпълнени на интегрирани планове за градско възстановяване и развитие 2014-2020“. Съгласно този договор Столична община е бенефициер на безвъзмездната финансова помощ по проект „Изграждане, основен ремонт/реконструкция на три училища на територията на Столична община“, който се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г. (ОПРР)/л.63-71/. Към него са приложени анекси и Общи условия./л.72-99/

От доказателствата по делото се установява, че между жалбоподателя в качеството му на Бенефициер и Министерство на регионалното развитие и благоустройството - УО е сключен АДБФП № BG16RFOP001-1.001-0007-C05 „Изграждане, основен и реконструкция на 2 училища на територията на СО“ , по Оперативна програма “Региони в растеж“ 2014 – 2020 /ОПРР/за изпълнение на проектно предложение ИСУН № BG16 RFOP001-1. 001-0007, „Изграждане, основен ремонт/реконструкция на три училища на територията на СО“ на стойност 7 197 869, 14 лв.

След проведена обществена поръчка на осн. чл.112 и чл. 18 ал.1т.1 от ЗОП е сключен договор от 31.03.2022г. между СО като възложител и „Транс Ко 04“ ЕООД като изпълнител с предмет „доставка и монтаж на оборудване и обзавеждане, компютри и техника, спортно обзавеждане и оборудване и кухненско обзавеждане и оборудване на 3 училища на територията на СО за обособена позиция №4 /л.107-115/.

Договор е сключен и на 20.12.2022г. между СО и „Климатроник“ ЕООД като изпълнител след проведена обществена поръчка, с предмет на договора - „И. (проектиране, авторски надзор и изпълнение на СМР) за обект „Изграждане, основен ремонт/реконструкция и въвеждане на мерки

за повишаване на енергийна ефективност на сградата на 28 СУ „А. К.“/л.116-127/.

На основание проведена обществена поръчка на осн. чл.112 и чл. 18 ал.1т.1 от ЗОП е сключен договор от 28.03.2022г. между СО като възложител и „Профи Трейд“ ЕООД като изпълнител с предмет „доставка и монтаж на оборудване и обзавеждане, компютри и техника, спортно обзавеждане и оборудване и кухненско обзавеждане и оборудване на 3 училища на територията на СО за обособена позиция №2 /л.128-135/.

На същото основание е сключен и договор между СО и изпълнителя „Стройекспрес-НН“ ООД с предмет И. (проектиране, авторски надзор и изпълнение на СМР) за обект „Изграждане, основен ремонт/реконструкция и въвеждане на мерки за повишаване на енергийна ефективност на сградата на 48 ОУ „Й. К.“/л.136-155/.

Чрез ИСУН 2020 е подадено искане за окончателно плащане №2 по АДБФП № BG16 RFOP001-1.001-0007-C03 с бенефициер СО. Искането е придружено от междинен технически и финансов отчет.

По делото е приложено Уведомление № 99-00-6-83-/15/ от 19.09.2024 г.относно приключване на процедура по искане за плащане №2/окончателно/ по АДБФП№ BG 16RFOP001-1-001-0007-C05, издадено от зам.- министъра на регионалното развитие и благоустройство и ръководител на УО на ОП "Региони в растеж "2014-2020г., с което в изпълнение на АДБФП се изпраща приложение 11.200 „Верифицирани разходи по разходнооправдателни документи“ и СО е уведомена, че от отчетените допустими разходи, не се одобряват такива в общ размер на 1 421 798,38лв., поради издадени решения за определяне на финансови корекции и издаденото Решение за отказ от верификация. /л.25-28/

По делото са приложени Решение № РД-02-14-1504/21.08.2024г., издадено на основание чл. 73 ал.1 вр. чл. 69 ал.1 от ЗУСЕФСУ за установяване на нередност и определяне на ФК -5% върху допустимите разходи по договор от 31.03.2022г. с изпълнител „Транс Ко 04“ ЕООД /л.42-51/, което е отменено с Решение №3269 на ВАС по адм.д.№ 1601/2025г.на ВАС и Решение № РД-14-1591/30.08.2024г. , издадено на същото правно основание за установяване на нередност и определяне на ФК-25% върху допустимите разходи по договор от 21.12.2022г. с изпълнител „Климатроник“ ЕООД./л.42-60/, по което жалбата на СО е отхвърлена с решение№ 8377/06.08.2025г. на ВАС по адм.д.№ 4220/2025г. .

В хода на съдебното производство е изготвена Съдебно инженерна-техническа експертиза /л.210-242/

Съгласно заключението на вещото лице извършените промени в СМР, вследствие на промяната на Инвестиционното намерение и промяна във функционалните изисквания на част от помещенията, извършените промени в СМР не биха могли да бъдат предвидени към периода на издавана на Разрешение за строеж от 2019г., в процесния проект не са правени съществени изменения от одобрения архитектурен проект. Според вещото лице направените промени в инвестиционния проект не променят технологията на строителния процес, в т.ч. и на приложимата нормативна уредба. Технологията на строителния процес не е в зависимост от това дали правените промени са съотносими към „съществени“ или „несъществени“ промени по смисъла на чл.154 от ЗУТ.

Общата стойност на договора между СО и „Климатроник“ ЕООД е 3 164 849,26лв. без ДДС, отчетени КСС на обща стойност 3 163 912,53лв., разликата в размер на 936,73лв. без ДДС е в съответствие с изискванията на чл. 23 от АДБФП.

О. цена за изпълнение на проектиране и авторски надзор от 86 450,00лв. без ДДС е съответна на тази в АДБФП.

О. цена за изпълнение на строителството съгласно КСС в т.ч. и 5% непредвидени разходи е с

935,31лв. по-ниска от договорената.

Не се констатира разлика между отчетената и договорената цена на СМР на ограда.

Съгласно одобреният инвестиционен проект към Разрешение за строеж №10/27.12.2019г. не се установяват изпълнени и непредвидени видове и количества СМР. От утвърдения проект и КСС няма завишени и допълнително възникнали видове СМР.

По отношение на констатирани разлики между актуваните количества протоколи за приемане на извършени СМР по договора с „Климатроник“ ЕООД и тези установени от органа при извършените проверки на място, нещата лице установява различия в количеството монтирана РВЦ дограма, пожароизвестителна инсталация, по договора със „Стройекспрес НН“ ООД – различия в количеството монтиран растерен таван, по договор с „Профи Трейд“ ЕООД – различия в уреди за контрол на шума и доставено оборудване и обзавеждане на стойност 78 258,67лв. без ДДС.

Констатирана е замяна на материала на тръбната разводка на отоплителната станция от стоманени на поцинковани тръби, за което е представена декларация за съответствие, налице е документална обосновааност, замяната не е довела до повишаване на стойността.

Жалбоподателят оспорва заключението в частта за „непредвидени“ разходи по отношение на обект 28СУ „А. К.“ по договор с изпълнителя „Климатроник“ ЕООД.

Ответникът счита, че експертизата не е необходима, поради което не следва да се кредитира изцяло.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

От приложените към преписката писмени доказателства се установява, че жалбата е депозирана в предвидения в чл. 149, ал. 1 АПК 14-дневен срок. Жалбоподателят, като адресат на неблагоприятен за него акт, е надлежна страна. Предвид това съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира за **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 168, ал. 1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Според чл. 5, ал. 1, т. 10 от Устройствения правилник на МРРБ, министъра организира, координира и контролира дейността на управляващия орган на Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 г. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. 2 ЗУСЕФСУ ръководителят на УО е ръководителят на администрацията или организацията в чиято структура се намира УО или оправомощено от него лице. В случая ръководител на УО е Министърът на МРРБ, който със заповед № РД-02-14-525/23.04.2024 г. /приложена по делото стр. 180/ е определил заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройство за ръководител на УО на ОП "Регионално развитие" 2007-2013г., ОП "Региони в растеж" 2014-2020г. и Програма „Развитие на регионите“ 2021-2027г., като в т.3 от същата са посочени правомощията да издава всички индивидуални административни актове по смисъла за ЗУСЕФСУ. От изложеното следва, че компетентността на издателя на оспореното Уведомително писмо е доказана.

С оглед на горното оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - Заместник-министър на МРРБ и Ръководител на Управляващия орган /УО/ на Оперативна програма "Региони в растеж" (ОПРР), в кръга на неговите правомощия, съобразно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 ЗУСЕИФ, във връзка със заповед № РД-02-14-525/23.04.2024 г., в съответната писмена форма и необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК, което го прави валиден акт.

Приложено е Уведомление № 99-00-6-83-/15/ от 19.09.2024 г.относно приключване на процедура

по искане за плащане №2/окончателно/ по АДБФП№ BG 16RFOP001-1-001-0007-C05, издадено от зам.- министъра на регионалното развитие и благоустройство и ръководител на УО на ОП "Региони в растеж "2014-2020г., с което в изпълнение на АДБФП се изпраща приложение 11.200 „Верифицирани разходи по разходнооправдателни документи“ и СО е уведомена, че от отчетените допустими разходи, не се одобряват такива в общ размер на 1 421 798,38лв., поради издадени решения за определяне на финансови корекции и издаденото Решение за отказ от верификация. /л.25-28/

По делото са приложени Решение № РД-02-14-1504/21.08.2024г., издадено на основание чл. 73 ал.1 вр. чл. 69 ал.1 от ЗУСЕФСУ за установяване на нередност и определяне на ФК -5% върху допустимите разходи по договор от 31.03.2022г. с изпълнител „Транс Ко 04“ ЕООД /л.42-51/ и Решение № РД-14-1591/30.08.2024г. , издадено на същото правно основание за установяване на нередност и определяне на ФК-25% върху допустимите разходи по договор от 21.12.2022г. с изпълнител „Климатроник“ ЕООД./л.42-60/

С оспореното в настоящето производство Решение №РД-02-14-1739/19.09.2024г./л.31-41/ , издадено на основание чл. 60 ал.1 и чл. 62 ал.1, ал.2 и ал.3 , чл. 63 ал.1 т.1 и чл. 64 ал.3 и 4 от ЗУСЕФСУ по повод постъпило искане за плащане №2/окончателно/ по АДБФП № BG16RFOP001-1.001-0007-C05 „Изграждане, основен ремонт/реконструкция на 2 училища на територията на СО“/неприложен по делото/, с което не се извършва верификация и плащане на разходи в общ размер на 756 816,65лв. БФП и съответстващата сума в размер на 110 399,52лв. собствено финансиране както следва:

- не се извършва верификация и плащане на разходи в размер на 102 410,80лв., представляващи БФП и не се признават разходи в размер на 15 454,04лв., собствено финансиране,
- не се извършва верификация и плащане на разходи в размер на 1 522,26лв.БФП и не се признават разходи в размер на 229,72лв. собствено финансиране,
- не се извършва верификация и плащане на разходи в размер на 364,15лв., представляващи БФП и не се признават разходи в размер на 54,95лв., собствено финансиране,
- не се извършва верификация и плащане на разходи в размер на 81 597,18лв., представляващи БФП и не се признават разходи в размер на 12 313,22лв., собствено финансиране,
- не се извършва верификация и плащане на разходи в размер на 545 700,66лв., представляващи БФП и не се признават разходи в размер на 82 347,59лв., собствено финансиране,
- не се извършва верификация и плащане на разходи в размер на 25 221,60лв., представляващи БФП .

Съдът установява наличието на допуснати от Ръководителя на УО съществени нарушения на административно-производствените правила и намира, че оспореното решение противоречи на материалния закон - основание за отмяната му по чл. 146, т. 4 от АПК. В титулната част на акта органът се е позовал, като правно основание на чл. 60, ал. 1, чл. 62, ал. 1, ал. 2 и ал. 3, чл. 63 ал.1 т.1 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ.

Производството по верифициране на разходи е уредено в част от Глава пета, Раздел втори от ЗУСЕФСУ. Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1, изр. 1 от ЗУСЕФСУ междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Според нормата на ал. 2 на чл. 62 от ЗУСЕФСУ чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Кой разходи са допустими е посочено изчерпателно в разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕФСУ – разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално

доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Следователно, всички разходи, които не се включват в посочената правна норма са недопустими и не подлежат на верификация. Законодателят не е уредил изрично въпроса в кои случаи управляващият орган може да откаже верификация на разходи, но по аргумент на противното това следва да са случаите, при които разходите са недопустими, т. е. не са включени в чл. 57, ал. 1, т. 1-т. 7 от ЗУСЕФСУ. В чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ се установяват две основания искания разход да не се верифицира. Първото е бенефициентът да не представи в срок изискваните от него допълнително документи или разяснения по чл. 63 от ЗУСЕФСУ, второто е да е започнала процедура по администриране на нередност, като разхода може да бъде включен в следващо искане за плащане. Доколкото нормата на чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕФСУ е императивна – при наличие на някоя от двете указани предпоставки, УО няма право да верифицира съответния разход. Нормата не обвързва действията на УО с хода на това производство, нито с наличие или не на краен акт от Наредба за администриране на нередности по Европейските структурни и инвестиционни фондове за установяването на наличие или липса на нередност.

В оспореното решение по отношение на т. 1 от акта органът се е позовал на липса на предвидените в чл. 57 ал.1 т.2 от ЗУСЕФСУ условия, на осн. чл. 23 ал.5 вр. ал.3 от АДФП.

Разпоредбата на чл. 57. (1) т.2 от ЗУСЕФСУ гласи: Разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: т.2 разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; цитираните разпоредби от АДФП касаят следното : чл. 23 т. 5 – „общата стойност на промените за целия период на изпълнение при увеличаване на количествата на СМР не трябва да надвишава 10% от стойността на КСС... в случаите, когато се компенсира с намаляване на други количества...“ , а т.3- не са допустими за верификация изпълнени нови позиции в КСС към договора за строителство и промени в количествата на конкретна позиция от КСС над 15%.

Следователно, за да откаже верификация на тези основания органът следва да установи, че претендираните разходи не попадат в категориите разходи по проекта, че надвишават с повече от 10% стойността на КСС или представляват нови позиции в КСС или промени в количествата на конкретната позиция от КСС с повече от 15%.

В обстоятелствената част на оспореното решение не се съдържат подобни аргументи, които да обосновават наличието поотделно или заедно на посочените правни основания. Мотивите на органа се заключават в това, че са претендирани разходи за „непредвидени“ СМР, за които липсва документална обосновааност – заповед в заповедна книга, декларации за съответствие на вложения материал и анализна цена за всяка позиция, становище на проектант. РУО сочи разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ без обаче да се позовава на конкретно й съдържание и без да подвежда установените факти и обстоятелства под хипотезата на съответната правна норма. Това се отнася и до цитираните разпоредби от АДФП. В решението липсва посочване на съдържанието на тази разпоредба и съотнасянето й към конкретно установените факти и обстоятелства.

Отделно от изложеното от приетата по делото СТЕ, която съдът кредитира като пълна, компетентна и обоснована, се установява, че е представена кореспонденция между зам.кмет на СО и директор на СУ“А. К.“, одобрено задание за проектиране относно преработка по време на строителство и промяна на предназначението на някои от помещенията в част Архитектура, Ел.инсталации и системи , вътрешни ВиК

изолации, полагане на хидроизолация и пожарна безопасност, Акт за спиране на строителство, забележка в Разрешение за строеж в одобрения Инвестиционен проект, съгласувана проектна документация, комплексен доклад от Строителния надзор, нотариално заверена декларация за съгласие с изработените Инвестиционни проекти за преработка на строителството, Акт обр.11 за състояние на строежа, Акт обр.15 за установяване годността на строежа, декларации за съответствие на вложените материали, сертификати и др. Заповед за промяна на време на строителство № РКП23-РД56-187/03.10.2023г. според вещото лице извършените промени в СМР не биха могли да бъдат предвидени към периода на издаване на разрешение за строеж, но промените не са съществени, не променят технологията на строителния процес. Разликата между договорената цена и отчетената по –ниска такава възлиза на сумата от 936, 73лв.

Следователно претендираните разходи касаят непредвидени СМР, за които не се установява да не са от категорията разходи по одобрения проект и да надвишават общата стойност на КСС. Констатира се съответствие на изискванията на чл. 23 ал.1 т.1 от АДБФП, а именно след направена промяна общата стойност на КСС не се увеличава.

Изводите на органа са необосновани, несъответни на доказателствата по делото и следователно незаконосъобразни.

По отношение на т.2, т. 3, т.4 позоваването е на осн. чл. 57 ал.1 т.3 от ЗУСЕФСУ и чл. 84 вр. чл. 82 ал.1 т.6 от Общите условия на ОДБФП.

Разпоредбата на чл. 57 ал.1 т. 3 /приложима на осн.параграф 70 от ЗИД ва ЗУСЕСИФ/ регламентира верификация на разходите, ако те са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; чл. 84 от договора- в случай, че се установи, че разходът не съответства на условията за допустимост по чл. 82 ал.1 /органът извършва документална проверка на декларираните разходи ...и по преценка проверка на място/ и ал.2 /УО извършва проверка и на разходи, които се разплащат от бенефициента.../ и Раздел XIII, УО не го одобрява, като уведомява за това бенефициента и при необходимост назначава допълнителни проверки. Чл. 82 регламентира извършването на проверка на декларираните разходи..... като се проверяват /т. 6/ дали са представени доказателства за реалното изпълнение на всяка дейност, за която е платен разходът.

В мотивната част на решението е посочено, че при извършена проверка на място са констатирани разлики между актуваните количества СМР и реално измерените, посочени в съответните таблици.

В тази връзка съдът намира, че аргументите на органа са съответни на посочените правни основания, както и на събраните доказателства. Изготвената СТЕ е в същия смисъл, не се откриват доказателства за реално извършване на актуваните количества СМР, както и за доставено оборудване и обзавеждане в предвиденото количество. Не следва да се коментират разсъжденията на вещото лице, свързани с отговорността за съхранение на част от оборудването и обзавеждането, доколкото те не са част от поставените задачи и не изискват специални знания, както и недопустимо се намесват в извършването на оценъчната дейност на доказателствата, което е прерогатив на съда.

В доказателствената тежест на жалбоподателя е да установи фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни последици, с която същият не се справи. Аргументите на жалбоподателя за несъответствие между посочените правни основания по ЗУСЕФСУ и АДБФП не се споделят, тъй като изрично в акта е посочено, че се касае за чл. 82 ал.1 т.6 от договора, а не както счита жалбоподателя за т.4 от същия, който изцяло кореспондира с приложимата разпоредба на чл. 57 ал. 1 т.3 от ЗУСЕФСУ. От друга страна не бяха опровергнати посочените несъответствия между актуваните количества СМР и доставените оборудване и обзавеждане, с реално измерените и установени такива. Вярно е, че разпоредбата на чл. 82 от договора визира задължение на органа да извършва проверка, но това не води до незаконосъобразност на изводите му, доколкото препращането към тази норма визира извършването на проверки на място именно с цел верификация на разходите, ако те са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности. Позоваването на тази норма има за цел да укаже, че се касае за констатации, направени в хода на проверка по именно този член от договор.

По отношение на т.5 посоченото основание е чл. 57 ал.1 т.2 от ЗУСЕФСУ, чл. 23 ал.5 вр. ал.2 от договора.

Съгласно 57 ал.1 т.2 от ЗУСЕФСУ, допустими са разходи които отговарят и на изискването разходите да попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; т.е

невключването им в тези документи и в одобрения проект е основание за отказ от верифицирането им. Разпоредбата на чл. 23 ал.5 и ал.2 от договора касаят промяна в количеството на всяка конкретна позиция в КСС, която не следва да надвишава с повече от 15% първоначалното определено количество, както в посока увеличаване, така и в посока намаляване. Общата стойност на количествата надвишения до 15% ... се компенсира с общата стойност на количествата намаления до 15% от първоначално определеното количество. Намаленията над 15% , както и неизпълнените позиции , не могат да бъдат използвани за компенсиране на надвишените количества до 15%. Ал 5 на чл. 23 сочи, че общата стойност на промените за целия период на изпълнение при увеличаване на количествата СМР не трябва да надвишава 10% от стойността на КСС... в случаите, когато се компенсира с намаляване на други количества. Увеличението в количествата на стойност над 10%...не се компенсира с каквото и да е намаляване в количества и остава за сметка на бенефициента.

Органът е приема, че е извършена замяна на материал по отделни позиции от КСС, като за същото не е представена документация, обосноваваща необходимост от замяната – за 28СУ „А. К.“ – училище и ограда , е представена заменителна таблица, в която е посочено че отпадат дейности на стойност 532 342,91лв., и на тяхно място се посочват изпълнени нови дейности на стойност 523 373,54лв. Органът сочи, че с одобрения инвестиционен проект по чл. 154 от ЗУТ са отпаднали дейности, други са променени или заменени, възникнали са нови СМР, които са непредвидени. Изтъква, че е следвало да се сключи допълнително споразумение с изпълнителя, като изменението по чл. 154 от ЗУТ се отдели като собствен принос. Органът не добива достатъчна увереност за законосъобразното и целесъобразното разходване на средствата.

Съдът не споделя тези изводи. На първо място, дори да се приеме за правилна забележката, че е следвало да се състави допълнително споразумение към договора с изпълнителя, то различния подход на бенефициера при договаряне с изпълнителя не е основание да се счита, че разходите са незаконосъобразни и нецелесъобразни. В случая предмет на преценка са самите разходи, изпълнените СМР и тяхната целесъобразност, а не начина на договаряне между СО и изпълнителя. Съгласно заключението на вещото лице при замяната на материалите са спазени изискванията качеството /техническите характеристики на новия материал да са по-добри или еквивалентни на предвидения в КСС, а цената да остава същата или по-ниска, налице е документална обосновааност на замяната, представени са декларации за съответствие на качеството. При цената за изпълнение на СМР на ограда няма разлика между отчетената и договорената цена. Отношение към тези констатации има и заключението на вещото лице, касаещо „непредвидени“ разходи и изменение вследствие на промяната на Инвестиционното намерение и промяна във функционалните изисквания на част от помещенията, извършените промени в СМР не биха могли да бъдат предвидени към периода на издавана на Разрешение за строеж от 2019г., в процесния проект не са правени съществени изменения от одобрения архитектурен проект.

На второ място не се установява органът да е извършил констатации посочените разходи да са за СМР, които не са от категориите, предвидени по проекта, както и да надвишават с предвидените проценти стойността на КСС. В обстоятелствената част на оспореното решение не се съдържат подобни аргументи, които да обосновават наличието на посочените правни основания. Отсъствието на ясно по съдържание волеизявление на административния орган и непосочването на валидно правно основание за формиране на волята му засяга правото на защита на адресата на акта и препятства съдебния контрол по съществото на спора, което е достатъчно основание да обоснове незаконосъобразност на изводите.

По отношение на т. 6 основанието за отказ от верификация е липса на предвидените в чл. 57 ал.1 т.2 от ЗУСЕФСУ вр. чл. 7 ал.3 от Постановление №189/28.07.2016г. на МС условия, т.е. допустими са разходи които отговарят и на изискването разходите да попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи, а съгласно чл. 7 ал. 3 от Постановление №189/28.07.2016г. на МС максималните размери за определени категории разходи по ал. 2 се прилагат както за определяне на размера на допустимите разходи за финансиране по бюджет на етап оценка, така и за определяне на размера на допустимите разходи за възстановяване при реално изпълнение на проекта. Ал.2 разписва следните максимални размери за определени категории разходи:

1. разходи за информация и комуникация - до 2 на сто от общите допустими разходи за проекти, при които размерът на финансовата подкрепа не превишава левовата равностойност на 100 000 евро, и до 1 на сто от

общите допустими разходи - за всички останали проекти;

2. непредвидени разходи за строително-монтажни работи - до 10 на сто от общите допустими разходи за строително-монтажни работи по проекта;

3. разходи за командировъчни пари - съгласно Наредбата за командировките в страната и Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина или съответните нормативни актове на друга държава - членка на ЕС, в случаите, когато не е приложимо българското законодателство;

4. разходи за организация и управление - до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта.

С решението не се верифицират разходи в размер на 25 221,60лв. , с която сума е надвишена максималната такава за организация и управление на проекта, съответно и 25 221,60лв. според органа сумата за организация и управление следва да е до 2% от преките допустими разходи, които по проекта са 2 296 119,46лв.

Съгласно Насоки за кандидатстване по ОП, разходите за организация и управление не трябва да надвишават 2% от стойността на общите преки допустими разходи, финансирани от безвъзмездната финансова помощ по проекта.

Съгласно ДР на ПМС "Преки разходи" са разходите, свързани с изпълнението на дейностите по съответния проект, които са пряко насочени към постигането на неговите цели и резултати.

Съгласно т.9. от ДР на ПМС "Разходи за организация и управление" са непреки разходи, свързани с възнагражденията на персонала по администриране на проекта - ръководител на проект, технически сътрудник, счетоводител и друг експертен или технически персонал, както и административните разходи, свързани с управлението на проекта, посочени за допустими в документите по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ.

Органът изчислява максималния размер на процесните разходи като 2% от преките допустими разходи.

В ПМС са визиран и други разходи – „Непредвидени разходи за строителни и монтажни работи” , свързани с увеличаване на заложените количества строителни и монтажни работи и/или добавяне на нови количества или видове строителни и монтажни работи, които към момента на разработване и одобряване на технически или работен инвестиционен проект обективно не са могли да бъдат предвидени, но при изпълнение на дейностите са обективно необходими за реализиране на инвестиционния проект и за въвеждането му в експлоатация. "Непреки разходи", които са свързани с изпълнението на дейности, предвидени в проекта, които не допринасят пряко за постигането на неговите цели и резултати, но са необходими за неговото цялостно администриране, управление, оценка и добро финансово изпълнение.

Подходът на органа при изчисляване на размера на процесните по т.6 разходи не намира опора в нормативната уредба. Очевидно понятието „преки разходи“ включват и непредвидените такива, за които се каза, че към момента на разработване и одобряване на технически или работен инвестиционен проект обективно не са могли да бъдат предвидени, но при изпълнение на дейностите са обективно необходими за реализиране на инвестиционния проект и за въвеждането му в експлоатация и каквито са били претендирани с искане №2 за окончателно изплащане.

Отделно от това следва да се разграничат определените парични средства в бюджета на проекта и общо допустимите разходи по проекта, т. е. извършени разходи от бенефициента, които са законосъобразни и допустими за верификация.

Според Решение № 9301 от 30.07.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2242/2024 г., VII о. - "Общо допустимите разходи представляват извършените от бенефициента разходи по проекта, намалени с неверифицираните разходи и с наложените финансови корекции, които не са оспорени от бенефициента, или за които има влязло в сила съдебно решение, с което същите са отхвърлени. Именно това е начинът, по който се изчисляват допустимите разходи по проекта. Формулата е следната: отчетени разходи - неверифицирани разходи - извършени финансови корекции = общо допустими разходи по проекта".

В конкретния случай, с решението си органът сочи, че общите преки допустими разходи са 2296 119,46лв. От изложените в решението фактически обстоятелства, не става ясно как е формирана тази сума, какъв следва да е общият размер на допустимите преки разходи, какъв е размерът на отчетените и поискани за възстановяване непреки разходи за отчетния период, както и какъв е размерът на отчетените и верифицирани, съответно изплатени до момента непреки разходи. Липсват каквито и да е изложени факти и обстоятелства и не става ясно как органът е достигнал до тази сума, която, тъй като се касае за искане за окончателно плащане, поначало, би следвало да представлява всички извършени преки разходи от

бенефициента, които са законосъобразни и допустими за верификация. Поради това и не може да бъде определен размерът на допустимите непреки разходи, като процентно съотношение спрямо допустимите преки разходи в окончателното искане за плащане.

Не се споделят доводите на жалбоподателя за нарушение на принципа на служебно начало, обективност и истинност, както и че на същия не е предоставена възможност да заяви свое становище преди издаването на отказа за верификация.

Нормите на чл. 62 ЗУСЕФСУ уреждат извършването на междинни и окончателни плащания във връзка с верифицирането на разходи по постъпило искане за плащане от бенефициера. Чл. 62, ал. 1 от ЗУСЕФСУ във връзка с ал. 3 от същия нормативен акт предоставя компетентност на ръководителите на управляващите органи по програмите да верифицират разходването на средствата по тях, представляващи средства от ЕФСУ, след проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо, и извод за допустимост на същите. Предпоставките за допустимост на разходите при условията на кумулативност са разписани в чл. 57 и сл. от ЗУСЕФСУ. Възможността за изискване на допълнителни документи към исканията за верификация е разписана в чл. 63 от ЗУСЕФСУ.

По направеното искане за плащане разходите се верифицират въз основа на документите по чл. 60, ал. 3 ЗУСЕИФ т. е. с разходооправдателни документи, представени от бенефициера и чрез извършване на управленски проверки. В конкретната процедура е направено искане за окончателно плащане с представяне на предвидените документи и извършена преценка за верификация, въз основа на извършените управленски проверки. На СО е дадена възможност да участва в процедурата по проверка на допустимостта на разходите, като тази възможност е оползотворена от общината чрез предоставяне на допълнителни доказателства и разяснения и корекция на искането. Съгласно чл. 63 ал.1 от ЗУСЕФСУ Управляващият орган може да изисква допълнително представяне на документи във връзка с искания за междинни и окончателни плащания, както и на разяснения от бенефициента, като ал.2 разписва, че за представяне на документите и разясненията по ал. 1 управляващият орган определя разумен срок, който не може да бъде по-дълъг от един месец. Срокът по чл. 62, ал. 1 спира да тече до представянето на документите и разясненията, но общо за не повече от един месец.

Посочената процедура е спазена, бенефициерът е бил коректно известен за нуждата от предоставяне на допълнителни доказателства и разяснения и се е ползвал от това право. Обстоятелствата са установени от органа в пълнота, не се констатира нарушение на производствените правила от характер, че да засягат правото на защита на бенефициера. Цитираното в жалбата решение на ВАС касае производство по чл. 73 от ЗУСЕФСУ, за което е предвиден изричен регламент за провеждането ѝ, който не е относим към верифицирането на разходи.

По изложените съображения съдът намира жалбата за частично основателна.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно съгласно 143, ал. 1 от АПК. Предвид изрично заявеното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, съдът съобрази следното: Според чл. 78, ал. 5 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата (ЗАДв). С решение на Съда на ЕС от 25 януари 2024 г. по дело C-438/22 по преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд, е прието, че чл. 101, чл. 1 ДФЕС във връзка с чл. 4, § 3 ДЕС следва да се тълкува в смисъл, че ако се установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочените разпоредби, националният съд е длъжен да откаже да я приложи. Посочените в наредбата размери на адвокатските възнаграждения могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнагражденията, но без да са обвързващи за съда. Следователно същите подлежат на преценка от съда с оглед вида на правния спор, съществуващия материален или нематериален интерес, фактическата и правна сложност на делото, видът и количеството на извършената работа. Преюдициалното заключение на СЕС се ползва с тълкувателна сила, която е задължителна erga omnes и обвързва националният съд, отправил запитването.

В случая жалбоподателят претендира адвокатско възнаграждение по приложен списък в размер на 35666лв. без ДДС и 42 799,20 лв.с ДДС по договор от 08.10.2024г. и прилага доказателства за заплатено такова в същия размер, като от страна на ответника е направено възражение за прекомерност, поради което съдът следва да преценява размера на възнаграждението с оглед Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и тълкуванията, дадени в Решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22. Доколкото спорът не е такъв с изключителна правна и фактическа сложност, както и предвид проведените общо три съдебни заседания, то на сочените основания и при своевременно направено възражение за прекомерност в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски общо в размер на 38 825 лева с ДДС за адвокатско възнаграждение и 1 700 лв. за заплатена държавна такса и 7840 лева за депозит за СТЕ. Съобразно размера на отменената част от акта на жалбоподателя се следват общо разноски в размер на 43 029лв./ четиридесет и три хиляди и двадесет и девет лв.- 22 000 евро.

На ответника се следват разноски в размер на 450лв./230 евро/ двеста и тридесет евро/ на осн. чл. 25 ал.2 от НЗПП.

По изложените съображения, Административен съд София - град, III-то отделение, 62 състав, на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Столична община ЕИК БУЛСТАТ:, представлявана от В. Т. – кмет на СО, Решение № РД-02-14-1739 от 19.09.2024 г., издадено от зам.- министъра на регионалното развитие и благоустройство и ръководител на УО на ОП "Региони в растеж "2014-2020г. в частта по т. 1, т.5 и т.6 от същото.

ВРЪЩА преписката на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 година за процедиране на искане за окончателно плащане № 2 на Столична община по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ АДФФП № BG16RFOP001-1.001-0007-С05 „Изграждане, основен и реконструкция на 2 училища на територията на СО“ , по Оперативна програма “Региони в растеж“ 2014 – 2020 /ОПРР/за изпълнение на проектно предложение ИСУН № BG16 RFOP001-1. 001-0007,Изграждане, основен ремонт/реконструкция на три училища на територията на СО“ на стойност 7 197 869, 14 лв. в частта по т. 1, т. 5 и т. 6

ОТХВЪЛЯ жалбата на Столична община ЕИК БУЛСТАТ:, представлявана от В. Т. – кмет на СО в останалата част.

ОСЪЖДА Министерство на регионалното развитие и благоустройство да заплати на Столична община, БУЛСТАТ:, представлявана от В. Т. - кмет на Столична община, , сумата от 22 000 евро /двадесет и две хиляди/ разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община, ЕИК БУЛСТАТ:, представлявана от В. Т. – кмет на СО да заплати на Министерство на регионалното развитие и благоустройство сумата от 230 евро/двеста и тридесет/ разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

Съдия: